

[Jørgen Jensen.]

grad skal arbejdsgiveren være anonym? Vi slås på arbejdspladserne med hovedaftalens paragraf om retten til at lede og fordele arbejdet. Dette her vil jo i virkeligheden betyde, at arbejdsgiverne, de, som har den økonomiske baggrund for virksomhederne, bliver endnu mere anonyme, får endnu mindre ansvar. Jeg kan da godt se, det er muligt, at værkstedsfunktionærerne inden for jernindustrien er så sammentømrede og stærke, at de har mulighed for at leve med den paragraf, men også i mange små virksomheder er der en driftsleder eller værkfører, som man med dette her pålægger et straffetligt ansvar. Det kan ikke være rigtigt, og derfor må vi støtte hr. Ninn-Hansen.

Men ellers vil jeg nok sige, at jeg er meget uenig i hr. Ninn-Hansens bemærkninger i spørgsmålet om de små virksomheder, navnlig den med bageriet, men man kunne tage mange andre områder. For hvis forholdet virkelig er det, at det er klart og tydeligt, at det ikke er, som det skal være i henhold til gældende lov, ja, så må de lukke. Jeg forstår ikke, at man står op her og bruger arbejdsløsheden igen som et spørgsmål og siger: affind jer nu med de elendige forhold af hensyn til beskæftigelsen, det er bedre at arbejde på en dårlig arbejdsplads, at få nedslidt helbredet, at risikere ulykker, for så har I da beskæftigelse. Vi har råd til at gennemføre en bedre lovgivning, vi har råd til også at lukke de dårlige virksomheder.

Og må jeg så sige til arbejdsministerens bemærkning om, at der nok på ønskesedlen står en række af de udvidelser, der er foreslået af SF og kommunisterne, men at de ikke er gennemførlige i dag, at det er muligt, de ikke er det, det sagde jeg også i mit første indlæg; men var det ikke rigtigt, om vi over for arbejderklassen og befolkningen og også over for fremskridtspartiet her manifesterede, hvad det var for en retning, vi egentlig ville gå i, og så synes jeg, socialdemokratiet skulle støtte de ændringsforslag, der er stillet, som de mener er rigtige, og som de har på ønskesedlen. Skulle de blive vedtaget, så er mulighederne til stede. Skulle de ikke blive vedtaget, ja, så er man jo i den situation, at man i hvert fald har sagt til arbejderklassen, hvad socialdemokratiet vil.

Med hensyn til tilsynsførende valgt af fagbevægelsen siger man, at det først og fremmest må være de faglige organisationer, som er kaldet til et sådant forslag. Jeg er ked af at skulle sige det, men det går altså ikke med den forbundethed, der er mellem socialdemokratiet og LO, at de på den måde gør sig anonyme og fralægger sig ethvert ansvar for alt, for det er i virkeligheden det, der sker. Da vi diskuterede indgrebet i marts måned, var socialdemokratiet og LO jo også meget nært forbundet. Men hvad var begrundelsen for at gribe ind? Det var, at de i fællesskab havde lavet så omfattende strejker, at et indgreb var nødvendigt, og så kan man jo i LO sige: det er vi ikke glade for, og heroppe kan man sige: det er LOs skyld, man må gøre det.

Eller tager vi spørgsmålet om arbejdsløshedslovgivningen. I foråret og i sommer måtte vi diskutere med socialdemokratiet og også med et medlem af folketinget, hr. Auken, om, at man ikke greb ind i 26 ugers bestemmelsen, fordi det havde fagbevægelsen ikke forlangt; Nu har fagbevægelsen forlangt det, så griber man heller ikke ind, for så finder man en anden undskyldning. Det går ikke. Vi er forpligtet til her i folkettinget, hvis vi mener, det er rigtigt, at udvide tilsynsretten til også at gælde fagforeningerne og at lovgive på den måde, uanset om fagbevægelsen har følt sig kaldet til at sige det på nuværende tidspunkt.

Formanden:

De senest ankomne bør vise, at de kan være lige så stille som dem, der har været i salen hele tiden.

Kurt Hansen (VS):

Arbejdsministeren var inde på, at der bestemt ikke i hviletidsbestemmelserne og fridøgnbestemmelserne var lagt de intentioner fra hans side i hvert fald, som jeg præciserede at konsekvenserne kunne blive. Jeg skal ikke bestride, at arbejdsministeren har nogle intentioner, der går på, at nu skal loven justeres i overensstemmelse med gældende praksis, efter hvordan den administreres for nærværende, men jeg synes bare, det er helt oplagt, at man ikke må se bort fra den ændring i produktionsforholdene, som er sket bare inden for de sidste 10 år. Det er jo helt oplagt, at de små eller